

متن پرسش

سلام و وقت بخیر خدمت استاد عزیز: من دختری ۱۸ ساله هستم که امسال کنکور دادم و به شدت در سال کنکور با ساعت مطالعه بالا درس می‌خواندم و موفق به کسب رتبه سه رقیمی کنکور شدم و هنگام انتخاب رشته میان رشته آموزش ابتدایی و روانشناسی مردد بودم که با مشورت با پدرم و خانواده رشته آموزش ابتدایی را انتخاب کردم و از زمانی که فرصت انتخاب رشته به پایان رسیده من به شدت از انتخاب خود پشیمانم و حس می‌کنم که با توجه به ظرفیت علمی که داشتم می‌توانستم در دانشگاه های مطرح درس بخوانم و پیشرفت علمی بیشتری داشتم انتخاب فرهنگیان باعث یک توقف روحی شدیدی برای من شده و حتی از انجام دادن کارهای روزمره خودم هم عاجزم و مدام خودم را سرزنش می‌کنم و فقط نمازهایم را از سر تکلیف می‌خوانم و هیچ امیدی به زندگی ندارم. حس می‌کنم زندگی ام را خیلی محدود کردم و خودم از فرصت و نعمتی که خدا در اختیارم قرار داده بود استفاده نکردم. از شما استاد گرامی خواهش می‌کنم به من توصیه و نصیحتی بکنند و بدانم آیا این مسیری که انتخاب کردم درست بوده تا بتوانم به زندگی عادی خود برگردم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خدا را شکر کنید که خداوند شما را در مسیری قرار داده که با روح پاک دانش آموزان ابتدایی که هرکدام جهان بزرگی هستند با اراده های عظیم؛ مأنوس خواهید شد تا عمیق ترین رابطه ها را با ارتباط با آن ها درک کنید و هرچه به خود عمق بیشتری ببخشید، در همین مسیر بیشتر مفید خواهید بود. دنیای جدید به خوبی متوجه شده است که نخبه ترین افراد خود را به عنوان معلمان آموزش ابتدایی به کار گیرند. موفق باشید